

Veistu það er svo margt sem aldrei heyrir
veistu það er svo margt sem aldrei er sagt.

Ótal orð sem fá aldrei að hljóma
ótal hugsanir innilokaðar.

Það er svo létt að horfa en ekkert sjá
það er svo létt að fljóta með er finna ekkert.

Þykkir veggir þrengja að stöðugt fastar
ekki hika brjóttu þá niður.

Hærra, hærra hugurinn flögrar.

Mitt gamla sjálf leggst í gleysku fjarar út
því ég eignaðist rödd sem ber orð mín áfram.

Og allt sem ég á
nú í mér
fær að hljóma.